

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200202
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5321200202.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu D. W., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Čadca, Potočná 2835/1A, proti žalovanej E. T., rod. P., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XX, právne zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, Ul. 17. Novembra 3215, o žalobe na obnovu konania, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 7C/6/2021-87 zo dňa 3.11.2022 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalovaná **m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd odmietol žalobu na obnovu konania vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 9C/66/2019, ktorého predmetom bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Východiskovo konštatoval, že žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je typickým príkladom núteného spoločenstva, podať ju môže iba spoluvlastník a účastníkmi konania musia byť všetci spoluvlastníci. Tento záver platí tak pre samotné konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako aj pre konanie o jeho obnovu.

2. Okresný súd ďalej uviedol, že súdna prax považuje až do vyporiadania dedičstva za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva (t.j. aj každej jednotlivej veci tvoriacej súčasť dedičstva) všetkých dedičov; aj v tomto prípade ide o nútené procesné spoločenstvo podľa § 78 CSP. V pôvodnom konaní bola žalovanou v rade 1/ I. M., ktorá zomrela ešte pred podaním dotknutej žaloby. Ak pozemok parc. č. EKN 726/1 kat. úz. U. nebol prejednaný v dedičskom konaní po menovanej, ako subjekt v aktuálnom konaní musia byť označení všetci jej právni nástupcovia. Ak bol dotknutý pozemok predmetom dedenia po I. M., tak jeho nadobúdateľkou sa stala E. W. (ako preberateľka celého dedičstva), ktorej právnymi nástupcami boli (okrem žalobcu) aj E. B., D. B. a maloletá L. B.; v dedičskom konaní po E. W. pozemok parc. č. EKN 726/1 kat. úz. U. prejednaný jednoznačne nebol. Okresný súd uzavrel, že „prinajmenšom“ tieto osoby mali v prebiehajúcim konaní vystupovať ako subjekty v spore, či už na strane žalobcu alebo žalovanej.

3. Doplnil, že v prejednávanej veci nie je daný úplný okruh subjektov konania i z ďalšieho dôvodu. Účastníkom konania o obnovu totiž musia byť všetky osoby, ktoré boli účastníkmi pôvodného konania. V konaní vedenom pod sp. zn. 9C/66/2019 pritom na strane žalovanej vystupovali i ďalšie subjekty/osoby okrem I. M.. Pokiaľ aj žalobca aktuálneho konania tvrdí, že žalovaní v rade 2/ až 4/ pôvodného konania sú deťmi/dedičmi po I. M., dotknuté tvrdenie nepreukázal.

4. Okresný súd zhrnul, že vo všeobecnosti má žalobca povinnosť produkovať skutkové tvrdenia, dôkazy na ich preukázanie a taktiež správne označiť účastníkov konania. Nakoľko žalobca neoznačil všetkých účastníkov pôvodného konania, ani všetkých vecne legitimovaných spoluvlastníkov (resp. ich právnych

nástupcov/dedičov), nie je daný úplný okruh subjektov v spore, a teda žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná. Vzhľadom na dotknutý určujúci záver sa okresný súd už bližšie nezaoberal otázkou právoplatnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní. O trovách konania rozhodol tak, že plne úspešná žalovaná má voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že obnova konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 9Co/66/2019 bude povolená. Uviedol, že riadne označil seba ako žalobcu a žalovanú ako osobu, ktorá napriek tomu, že mala vedomosť o tom, že podieloví spoluvlastníci sú známi, týchto označila v žalobe v pôvodnom konaní za neznáme osoby. Zdôraznil, že je právnym nástupcom účastníka pôvodného konania a teda osobou oprávnenou podať žalobu o jeho obnovu, pričom aj dedičia po D. M. a R. M. mali byť účastníkmi pôvodného konania.

6. Odvolateľ tvrdil, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by mali v konaní o obnove konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vystupovať všetky deti po E. W. a tiež nie je pravdou, že by účastníkmi konania o obnove museli byť všetky osoby, ktoré boli účastníkmi pôvodného konania. Namietal nevykonanie dokazovania výsluchom ním navrhnutých svedkov ohľadne preukázania nedôvodnosti žaloby vo veci sp. zn. 9C/66/2019 a taktiež nerešpektovanie názoru odvolacieho súdu ohľadne právoplatnosti rozsudku v označenej veci. Mal za to, že odvolací súd „musel považovať úplný okruh subjektov v spore za daný“, keď vyslovil svoj právny názor. Napokon odvolateľ napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrárne, prekvapivé a „nenaplnujúce základné požiadavky zákonnosti“.

7. Žalovaná navrhla uznesenie okresného súdu potvrdiť. Poukázala na to, že sám žalobca tvrdí, že nie je jediným dedičom po E. W., čím popiera (len) svoju „aktívnu vecnú legitimitáciu“. Zdôrazňovala dôsledky nerozlučného spoločenstva a vyjadrenie protistrany ohľadne predchádzajúcich záverov odvolacieho súdu v otázke okruhu účastníkov považovala za „neadekvátne a svojvoľné“. Žalovaná dodala, že v spore o vyporiadanie a zrušenie podielového spoluvlastníctva ani nie je možné určiť úspešnú a neúspešnú stranu.

8. V následnej reakcii žalobca trval na podanom odvolaní. Zopakoval, že riadne preukázal svoje právne nástupníctvo a tým aj „súvisiacu aktívnu legitimitáciu“. Naďalej mal za to, že odvolací súd musel považovať okruh účastníkov za úplný.

9. Taktiež žalovaná v odvolacej duplike trvala na svojom prvotnom stanovisku prezentovanom v rámci odvolacieho konania, vrátane súvisiacej argumentácie. Pripomenula, že od začiatku konania namietala, že „nie je uzatvorený okruh účastníkov“ a teda na strane žalobcu a žalovanej nevystupujú všetky subjekty, ktoré by vystupovať mali.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Odvolateľ v rámci svojej argumentácie nerozlišuje (nie je podstatné, či nevedome alebo účelovo) medzi oprávnením podať žalobu na obnovu konania a medzi inštitútom nerozlučného/ /nuteného spoločenstva, resp. v širšom rozmere medzi súvislosťami účasťenstva v rámci konania o obnovu konania. Nadväzne nenáležite zdôrazňuje svoju oprávnenosť navrhnúť obnovu konania/podať žalobu na obnovu konania (nesprávne označovanú tiež ako aktívnu vecnú legitimitáciu). Okresný súd aj v zmysle viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu (zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/140/2021 z 11.11.2021) v aktuálnom štádiu konania vychádzal z toho, že i právny nástupca účastníka konania/strany sporu, ktorého sa obnova konania týka, je oprávnenou osobou na podanie žaloby na obnovu konania.

12. V tejto spojitosti je potrebné uviesť, že status právneho nástupcu pôvodnej žalovanej v rade 1/ I. M. žalobca D. W. dostatočne preukázal dedičskými rozhodnutiami po menovanej a následne po E. W.. Podstatou napadnutého (odmietajúceho) rozhodnutia nie je/nebol záver o neoprávnenosti žalobcu podať žalobu na obnovu konania Okresného súdu Čadca sp. zn. 9C/66/2019. V danom smere žalobca pri formulovaní odvolacej námietky akoby nereagoval na aktuálne rozhodnutie okresného súdu, ale „ustrnul“ v argumentácii voči predchádzajúcemu uzneseniu okresného súdu z 26.8.2021; ktorá argumentácia však v terajšom štádiu už neobstojí.

13. Obnova konania vo svojich dôsledkoch predstavuje „pokračovanie“ konania, ktoré má byť obnovené a už zo samotnej podstaty veci je zrejmé, že účastníkmi konania musia byť všetci tí, ktorí boli účastníkmi pôvodného konania. Ak by tomu tak nebolo, tak by mohla nastať (doslova až absurdná) situácia, že medzi časťou pôvodných účastníkov/strán sporu by v dôsledku obnovy konania bolo vydané iné rozhodnutie, ako vo vzťahu k zvyšnej časti účastníkov/strán sporu, vo vzťahu ku ktorým by naďalej platilo (bolo záväzné) pôvodné rozhodnutie, keďže by neboli účastníkmi/stranou sporu v štádiu o obnovu konania. Už „na prvý pohľad“ je zrejmé, že takýto prístup, ktorý prezentuje odvolateľ, je absolútne neakceptovateľný.

14. Je nepochybné, že v rámci konania o žalobe na obnovu konania sa koná o otázkach, ktoré sa priamo dotýkajú všetkých účastníkov pôvodného konania/všetkých strán pôvodného sporu, a preto je nevyhnutné, aby všetci mohli aj v rámci konania o obnove uplatňovať a hájiť svoje práva a oprávnené záujmy. V zmysle § 409 CSP sa na konanie o žalobe na obnovu konania primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe na obnovu konania neoznačil všetkých účastníkov konania/všetky strany pôvodného sporu (eventuálne ich právnych nástupcov), ktorý fakt nerozporuje ani odvolateľ, ide o zjavne nedôvodnú žalobu na obnovu konania, ktorá musela byť podľa § 413 ods. 1 písm. e/ CSP odmietnutá.

15. Rovnako správne okresný súd zdôraznil, že v prípade právnych nástupcov po strane sporu majú títo až do právoplatného skončenia dedičského konania (osobitne vo vzťahu k hmotnej veci, o ktorej sa tvrdí, že má byť majetkom poručiteľa ku dňu jeho smrti) postavenie nútených spoločníkov, a teda musia byť všetci i účastníkmi konania/stranami sporu v rámci konania o obnove. Ani v tomto smere odvolateľ netvrdí, že by bol jediným právnym nástupcom či už I. M. alebo E. W.. Zákonom normovanému dôsledku zamietnutia žaloby (bez akéhokoľvek skúmania ďalších súvislostí) vo veci samej v prípade, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov núteného spoločenstva (§ 78 ods. 2 CSP), v štádiu konania o žalobe na obnovu konania za nesplnenia danej podmienky zodpovedá jej odmietnutie pre zjavnú nedôvodnosť. Taktiež v tomto smere bol záver okresného súdu vecne správny.

16. Už z doteraz uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie okresného súdu nie je arbitrárne. Dotknutú námietku arbitrárnosti, prekvapivosti, či „nenaplnenia požiadavky zákonnosti“ považuje odvolací súd za vyložene formálnu až floskuloidnú. Odvolateľ vo vzťahu k nej totiž neuvádza žiadne bližšie vymedzenie a vo svojej podstate ide len o maximálne všeobecne vyjadrenú súčasť prejavu nespokojnosti s výsledkom konania.

17. Obdobne neobstojí námietka o nevykonaní dokazovania okresným súdom. Dotknuté dôkazy mali slúžiť na preukázanie tvrdení vo veci samej (teda až v štádiu po povolení obnovy konania), z ktorého titulu v momentálnom štádiu vyhodnotenia zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania pre nerešpektovanie súvislosti účastenstva strán neboli relevantné.

18. Ako už bolo vyššie uvedené, okresný súd rešpektoval určujúci záver odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí o oprávnenosti právneho nástupcu pôvodnej strany sporu podať žalobu na obnovu konania. V spomínanom rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/140/2021 z 11.11.2021 boli uvádzané i ďalšie konštatovania, ale tie z hľadiska podstaty odvolacieho prieskumu (práve otázka oprávnenosti právneho nástupcu podať žalobu na obnovu konania) mali len charakter poznámok obiter dictum. Rozhodne však odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení nevyslovil, že v súdnej veci je daný úplný okruh účastníkov;. V tomto smere ide až o fabuláciu zo strany odvolateľa, v rámci ktorej v nemalej miere tendenčne „zmiešava“ povinnosť súdu kedykoľvek v priebehu konania skúmať splnenie procesných podmienok konania s otázkami posúdenia žaloby na obnovu konania z hľadiska rešpektovania dôsledkov inštitútu nerozlučného, resp. núteného spoločenstva.

19. V predmetnej spojitosti krajský súd dodáva, že žalobca ako dôvod obnovy vymedzil dôvod predpokladaný v § 397 písm. c/ CSP, teda rozhodnutie v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iného subjektu konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Zároveň však tvrdí, že trestný čin mala spáchať priamo strana sporu, na ktorú ale citovaná právna norma bezprostredne nedopadá. Navyše žalobca ani len netvrdí, že by žalovaná v tomto konaní (žalobkyňa v pôvodnom spore) mala byť odsúdená za trestný čin.

20. Pokiaľ aj právna teória pripúšťa danosť predmetného dôvodu obnovy konania aj bez právoplatného odsúdenia, poukazuje na to, že pôjde najmä o prípady, kde trestnosť činu zanikla, avšak v odôvodnení

zastavujúceho uznesenia bolo konštatované, že predmetná osoba naplnila znaky skutkovej podstaty trestného činu (bližšie napr. tzv. Veľký komentár Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová...a kol., C.H.Beck 2016, str. 1328; na tej strane sa nachádza i záver, že pod subjektom, ktorý sa mal dopustiť trestného činu sa nerozumie strana sporu); čo taktiež nie je prípad súdnej veci. To znamená, že i z daného titulu by sa nejednalo o dôvodnú žalobu na obnovu konania.

21. Napokon ani z hľadiska eventuality nesprávneho vyznačenia právoplatnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní, ktorá okolnosť bola uvedená v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu len „na doplnenie“ a ktorej otázke sa okresný súd pre svoj určujúci záver bližšie nevenoval, by sa nejednalo o okolnosť spochybňujúcu vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Naopak, pokiaľ by rozhodnutie/rozsudok v pôvodnom konaní sp. zn. 9C/66/2019 nebol právoplatný, jeho zmenu alebo zrušenie by bolo možné dosiahnuť inak, čo by znamenalo neprípustnosť žaloby na obnovu konania v zmysle § 399 CSP.

22. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v časti týkajúcej sa bezprostredne žaloby na obnovu konania napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

23. Žalobca síce odvolaním napadol aj výrok uznesenia okresného súdu o trovách konania, ale výlučne v súvislosti s ním tvrdenu nesprávnosťou rozhodnutia o odmietnutí žaloby na obnovu konania. Nadväzne, potvrdenie rozhodnutia v dotknutej časti zakladá vecnú správnosť (pre viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími dôvodmi - § 380 ods. 1 CSP) aj od nej závislého výroku o náhrade trov konania. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite konkrétnostiam súdnej veci aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

24. O náhrade trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalovaná voči nemu nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v (plnom) rozsahu - 100%.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.